

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з наукової роботи
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка

Оксана ЖИЛІНСЬКА

2026 р.

ВИСНОВОК

**Київського національного університету імені Тараса Шевченка
про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів
дисертації Хилевич Юлії Ігорівни
на тему: «Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності:
комунікаційний аспект», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з
галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за
спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування»**

Витяг

з протоколу № 14/1 засідання кафедри публічної політики ННІ публічного
управління та державної служби Київського національного університету
імені Тараса Шевченка
від «28» травня 2026 року

Присутні:

Головуюча на засіданні – доктор юридичних наук, професор, завідувачка кафедри публічної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка **Корчак** Наталія Миколаївна; доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка **Василевська** Тетяна Едуардівна; доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка **Гонюкова** Лілія Василівна; доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри публічної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка **Петькун** Світлана Михайлівна; кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри публічної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка **Ларіна** Наталія Борисівна; кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічної Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського

національного університету імені Тараса Шевченка **Мордас** Ірина Василівна; кандидат юридичних наук, доцент кафедри публічної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка **Майснер** Андрій Васильович.

Запрошені: кафедра глобальної та національної безпеки, Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби й працівники кафедри адміністративного права та процесу Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка:

доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри глобальної та національної безпеки Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка **Ситник** Григорій Петрович, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри глобальної та національної безпеки Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка **Клименко** Наталія Григорівна, доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри глобальної та національної безпеки Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка **Запорожець** Тетяна Володимирівна, доктор наук з державного управління, професор, заступник директора з наукової роботи Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка **Кожина** Алла Василівна, доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри адміністративного права та процесу, Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка **Пашинський** Володимир Йосипович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного права та процесу Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка **Задирака** Наталія Юріївна.

З присутніх: 7 докторів наук з державного управління, 3 доктора юридичних наук, 1 кандидат педагогічних наук, 1 кандидати економічних наук, 1 кандидат юридичних наук.

Порядок денний:

Обговорення дисертаційного дослідження аспірантки кафедри публічної політики Хилевич Юлії Ігорівни на тему: «Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності: комунікаційний аспект», що подана на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування», щодо його рекомендації для попереднього розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Дисертація виконувалась на кафедрі публічного управління та адміністрування Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій. Тема дисертації затверджена на засіданні Вченої ради Державного університету телекомунікацій (протокол № 5 від 07 листопада 2022 року). Перезатверджено тему дисертаційного дослідження на засіданні Вченої ради Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка (протокол № 7 від 04 лютого 2026 року).

Науковий керівник – доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри публічної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка Петькун Світлана Михайлівна.

Виступили:

Аспірантка кафедри публічної політики Хилевич Юлія Ігорівна (аспірантка 2022-2026 років навчання) презентувала основні положення дисертації на тему «Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності: комунікаційний аспект», поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Хилевич Ю.І., обґрунтувала актуальність обраної теми, визначила мету, завдання, методологію та методику, охарактеризувала об'єкт та предмет дисертації, виклала основні наукові положення та висновки, що виносяться на захист, окреслила науково-практичну новизну та значущість роботи.

Слайд-2.

Формування стратегічної взаємодії, відносин і партнерства на основі національних інтересів України, а також удосконалення координації діяльності суб'єктів правоохоронної діяльності, є одним із ключових завдань низки державних стратегій, зокрема: Стратегії національної безпеки України «Безпека людини – безпека країни», Стратегії забезпечення державної безпеки, Стратегії боротьби з організованою злочинністю тощо. Для реалізації визначених стратегіями та планами завдань має бути запроваджено технології стратегічного менеджменту та відповідне ресурсне забезпечення, ключове значення серед яких є стратегічна взаємодія та координація роботи суб'єктів правоохоронної діяльності, а також посилення їх інституційної спроможності у цій сфері.

Складність вирішення цих питань полягає у тому, що реформування, модернізація й удосконалення діяльності правоохоронних, розвідувальних, антикорупційних органів та органів сектору національної безпеки й оборони має здійснюватися в умовах ведення повномасштабних бойових дій проти сил держави-агресора та її інформаційно-пропагандистської інтервенції.

Слайд-3

Питання вдосконалення координації та взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності було актуальним для України й у мирний час, однак початок масштабних бойових дій, де однією із бойових одиниць, що дає відсіч агресору на рівні із ЗСУ, є суб'єкти правоохоронної діяльності, вивело на поверхню потребу у їх взаємодії та координації. Отже, нові реалії та умови, в яких відбувається формування та реформування правоохоронної системи і вдосконалення її діяльності вимагає суттєвого наукового обґрунтування, зокрема в питаннях: запровадження чітких критеріїв диференціації суб'єктів правоохоронної діяльності, визначення пріоритетних напрямів для їх стратегічної взаємодії, обґрунтування практичних аспектів удосконалення їх координації і запровадження такого інструменту як стратегічна взаємодія та її комунікаційна складова.

У дисертаційному дослідженні проаналізовано вітчизняні та зарубіжні наукові джерела, у результаті чого визначено ступінь дослідженості теми. Встановлено, що проблематика різних аспектів взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності між собою, з органами державного управління, місцевого самоврядування, із закордонними органами правопорядку та профільними міжнародними організаціями стала об'єктом наукових досліджень як вітчизняних так і зарубіжних науковців.

Слайд-4

Також виокремлено наукові дослідження, що мали суттєве значення під час дослідження комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності, зокрема стратегічних комунікацій та комунікаційних стратегій. Проте, незважаючи на широкий спектр досліджуваних проблем та не применшуючи значимості та значущості внеску названих вчених, теоретичні і практичні аспекти дослідження комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності нині постають науковим пріоритетом та потребують окремого наукового дослідження.

Аналіз вітчизняних та зарубіжних наукових праць, чинних нормативно-правових документів, врахування відповідного зарубіжного досвіду свідчать про актуальність наукового дослідження. Викладене зумовлює потребу в науково-теоретичному обґрунтуванні комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності.

Слайд-5

Метою дисертаційної роботи є теоретичне обґрунтування комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності та розробка на цій основі практичних пропозицій і рекомендацій щодо його вдосконалення.

Об'єкт дослідження – стратегічна взаємодія органів публічного управління у сфері правоохоронної діяльності.

Предмет дослідження – комунікаційний аспект стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності.

Слайд-6

Для досягнення мети було поставлено такі завдання:

1. конкретизувати понятійно-категорійний апарат: запропонувати авторські доповнення та уточнення змісту основних понять дослідження;
2. обґрунтувати концептуальне підґрунтя стратегічної взаємодії у здійсненні правоохоронної діяльності у сфері публічного управління та адміністрування в Україні;
3. проаналізувати комунікаційний аспект та сформулювати базові принципи стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності України у процесі реалізації стратегій розвитку;
4. виявити рівень відповідності нормативно-правового забезпечення стратегічної взаємодії у правоохоронній діяльності України;
5. запропонувати й обґрунтувати модель інституційного забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності в Україні та деталізувати комунікаційні аспекти координації діяльності її суб'єктів;
6. проаналізувати й узагальнити зарубіжний досвід із питань стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності та визначити кращі практики для запровадження в Україні;
7. розробити та запропонувати практичні пропозиції та рекомендації з удосконалення комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності.

Слайд-7

Завдання 1: Конкретизувати понятійно-категорійний апарат: запропонувати авторські доповнення та уточнення змісту основних понять дослідження.

Висновок:

Конкретизовано понятійно-категорійний апарат шляхом авторських доповнень та уточнень змісту основних понять дослідження: «правоохоронна діяльність», «стратегічна взаємодія у сфері публічного управління», «стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності».

Слайд-8

Завдання 2. Обґрунтувати концептуальне підґрунтя стратегічної взаємодії у здійсненні правоохоронної діяльності у сфері публічного управління та адміністрування в Україні.

Висновок: Обґрунтовано концептуальне підґрунтя стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності в контексті публічного управління та адміністрування в Україні. Зокрема, визначено ключові категорії суб'єктів, які здійснюють правоохоронну діяльність: правоохоронні органи, які наділені державними повноваженнями, та правоохоронні організації, що не мають владного статусу. Диференційовано суб'єктів правоохоронної діяльності за критерієм їх функціональних обов'язків, а саме: правосуддя;

викриття й розслідування злочинів; правозахисна діяльність; розвідувальна діяльність; антикорупційна діяльність; надання юридичної допомоги та інших правових послуг; виконання судових рішень тощо. Узагальнено та розкрито зміст основних принципів правоохоронної діяльності: законність; гласність; взаємодія з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями та громадянами; гуманізм і повага до особистості; універсальність; нормативність; формальна визначеність; обов'язковість; системність; рівнозначність; стабільність; законослухняність; верховенство права; плановість; правова упорядкованість; науковість.

Слайд-9

Завдання 3. Проаналізувати комунікаційний аспект та сформулювати базові принципи стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності України у процесі реалізації стратегій розвитку.

Висновок: Проаналізовано комунікаційну складову діяльності правоохоронних органів України в контексті реалізації стратегій розвитку. Встановлено, що розробка та впровадження таких стратегій базуються на достатньому рівні їхньої стратегічної та оперативної спроможності, особливо в умовах особливих правових режимів (воєнний чи надзвичайний стан) та з огляду на процес інтеграції України до європейського простору безпеки й справедливості. З'ясовано, що для забезпечення належного рівня стратегічної взаємодії правозахисні інституції повинні дотримуватися низки послідовних етапів. Зокрема, це включає розробку та впровадження державних і галузевих стратегій з питань правопорядку і безпеки, забезпечення функціонування стратегічних комунікацій у межах правоохоронних органів (створення відповідних структурних підрозділів), підготовку і реалізацію комунікаційних стратегій, а також координацію діяльності всіх суб'єктів правоохоронної сфери.

Слайд 10.

Завдання 4. Виявити рівень відповідності нормативно-правового забезпечення стратегічної взаємодії у правоохоронній діяльності України.

Висновок: Виявлено рівень відповідності нормативно-правового забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності України. Встановлено, що згідно з чинним законодавством основним суб'єктом у цій сфері є Міністерство внутрішніх справ України. Міністерство координує діяльність підлеглих йому органів, серед яких Національна гвардія України, Національна поліція, Державна прикордонна служба України, Державна служба України з надзвичайних ситуацій тощо. Координація та взаємодія забезпечуються розробкою нормативно-правових актів та впровадженням державних програм, спрямованих на підтримку безпеки та правопорядку. Також міністерство забезпечує співпрацю з іншими державними органами задля виконання власних функцій.

Аналіз міжнародних правових норм, національних правових актів, підзаконних нормативних актів та локальних нормативних документів, засвідчив, що взаємодія зацікавлених структур є регламентованою. При цьому зазначено, що процедури взаємодії реалізуються відповідно до міжнародних договорів та чітко визначених національних нормативно-правових актів, а також регламентуються положеннями і інструкціями суб'єктів управління.

Слайд-11

Завдання 5. Запропонувати й обґрунтувати модель інституційного забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності в Україні та деталізувати комунікаційні аспекти координації діяльності її суб'єктів.

Висновок: Запропоновано та обґрунтовано модель інституційного забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності України за трьома ключовими напрямками: правоохоронний, безпековий і антикорупційний. Вона передбачає залучення органів системи Міністерства внутрішніх справ України, антикорупційних установ, Служби безпеки України, Генеральної прокуратури, окремих підрозділів Міністерства оборони та Збройних Сил України, інших державних органів, що виконують функції охорони правопорядку та здійснюють нагляд за дотриманням законодавства, інститутів громадянського суспільства, представників науково-експертної спільноти, а також міжнародних правоохоронних структур і організацій, таких як Інтерпол та Європол, на національному й міжнародному рівнях.

Слайд-12

Завдання 6. Проаналізувати й узагальнити зарубіжний досвід із питань стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності та визначити кращі практики для запровадження в Україні.

Висновок: Проаналізовано й узагальнено зарубіжний досвід стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності та визначено кращі практики для запровадження в Україні. Зокрема, на основі аналізу моделей взаємодії у правоохоронній сфері Сполучених Штатів Америки, Польщі та Естонії, було виділено низку ключових елементів для оптимізації української системи, а саме: забезпечення інтегрованої співпраці та організації спільної діяльності правоохоронних органів з вільним обопільним доступом до реєстрів, інформаційних баз даних і платформ; усунення дублювання функцій між різними уповноваженими органами правопорядку шляхом чіткого розподілу повноважень між ними; делегування функцій координації правоохоронної діяльності органам прокуратури, які здійснюють процесуальне керівництво і нагляд за їх роботою; розробка консолідованого нормативно-правового акту для регулювання діяльності правоохоронних органів, із одночасними деталізованими положеннями, що визначають діяльність кожного окремого органу.

Слайд-13

Завдання 7. Розробити та запропонувати практичні пропозиції та рекомендації з удосконалення комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності.

Висновок: Розроблено та запропоновано практичні пропозиції, рекомендації, спрямовані на вдосконалення комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності та зміцнення їхньої інституційної спроможності в умовах правового режиму воєнного стану, протидії корупції, а також у контексті європейської та євроатлантичної інтеграції, зокрема:

- унормувати та чітко виокремити тих суб'єктів правоохоронної діяльності, що характеризуються терміном «органи правопорядку» та сформувати чітку систему органів правопорядку;
- закріпити правовий статус прокуратури в системі органів державної влади;
- сформувати концептуальні засади реалізації завдань щодо органів правопорядку як частини сектору безпеки й оборони;
- гармонізація національного законодавства з відповідними нормами та стандартами Європейського Союзу, з урахуванням питань міжвідомчої та міжнародної співпраці;
- удосконалити внутрішню структуру та систему управління органами правоохоронної діяльності, зокрема законодавчо забезпечити оптимізацію їх діяльності та інституційної спроможності ефективно виконувати функції та повноваження, у тому числі з питань стратегічної взаємодії;
- забезпечити на законодавчому рівні функціонування суб'єктів правоохоронної діяльності як єдиної комплексної системи, що в рамках своєї діяльності буде спрямована на досягнення спільних стратегічних завдань і цілей.

Слайд-14

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що в дисертації здійснено теоретичне обґрунтування комунікаційних засад стратегічної взаємодії органів публічного управління у сфері правоохоронної діяльності та розроблено практичні пропозиції і рекомендації щодо вдосконалення координації правоохоронної діяльності в Україні.

Слайд-15

уперше:

- розроблено модель інституційного забезпечення стратегічної взаємодії у правоохоронній діяльності України, з урахуванням системного підходу особливостей взаємовідносин між суб'єктами правоохоронної діяльності за основними напрямками (правоохоронним, антикорупційним і безпековим) із здійсненням загальної горизонтальної координації їх діяльності на основі комунікаційних технологічних чинників, організаційних форм і видів координаційних рішень як підґрунтя для їх стратегічної взаємодії та партнерства;

Слайд-16

удосконалено:

- сукупність принципів стратегічної взаємодії органів публічного управління правоохоронної сфери шляхом узагальнення принципів діяльності суб'єктів правоохоронної сфери та стратегічних комунікацій, а саме: зв'язок із державними документами стратегічного розвитку правоохоронної сфери; координація і синхронізація дій усіх учасників взаємодії; доцільність та спрямованість на результат; оперативність та безперервність; конфіденційність; масштабність і територіальність;

Слайд-17

- критерії приналежності органів публічного управління до правоохоронних органів, за функціональною ознакою: чітке узгодження із виявленням, розкриттям, розслідуванням, припиненням і запобігання кримінальних правопорушень; здійснення оперативно-розшукової діяльності та досудового розслідування; легальне застосування від імені держави сили та примусових заходів; охорона права як головного напрямку діяльності та безпосередньо передбаченої законом;

- етапи розробки комунікаційних стратегій суб'єктами правоохоронної діяльності як основи для їх стратегічної взаємодії, зокрема: підготовчий (відповідність загальнодержавній меті, цілі поведінки усіх суб'єктів, ситуаційний аналіз, очікувана поведінка об'єктів впливу, ключові повідомлення), планування (детальний опис управління реалізацією комунікаційних заходів, моніторинг та одиниці вимірювання, оцінювання впливу на стейкхолдерів, календарний графік, бюджет комунікаційної стратегії), реалізація (здійснення стратегічної взаємодії та досягнення очікуваних результатів);

Слайд-18

набули подальшого розвитку:

- понятійно-категорійний апарат галузі знань публічного управління та адміністрування шляхом авторських доповнень та уточнень основних понять: «правоохоронна діяльність» – діяльність державних і недержавних суб'єктів публічного управління, що виконують функції із забезпечення правопорядку, безпеки та протидії корупції в межах наданих їм повноважень реалізують у чітко встановлених процесуальних межах свої права й обов'язки з питань захисту конституційного ладу, прав і свобод людини та громадянина, власності, безпеки тощо; «стратегічна взаємодія у сфері публічного управління» – взаємозацікавлена та взаємовідповідальна співпраця суб'єктів публічного управління відповідно до затвердженої спільної стратегії та узгодженого чітко регламентованого нормативно-правовими актами плану дій для досягнення значимої мети за умови обов'язкової управлінської відповідальності кожного з них; «стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності» – узгоджена діяльність суб'єктів правоохоронної системи, що функціонально забезпечують

виявлення, розслідування правопорушень та запобігання їх на основі визначення форм і напрямів стратегічної співпраці та партнерства;

Слайд-19

- обґрунтування доцільності застосування стратегічного та комунікаційного менеджменту у діяльності суб'єктів правоохоронної діяльності, що полягає у поєднанні методів прогнозування, планування та програмно-цільового управління, у тому числі комунікаційних заходів для забезпечення стратегічної взаємодії;
- тенденції запровадження кращих зарубіжних практик щодо стратегічної взаємодії та координації діяльності суб'єктів правопорядку шляхом розподілу функцій, а також ухвалення консолідованого нормативно-правового акту, що регламентує їх діяльність та особливості взаємодії;
- наукові підходи щодо вдосконалення національного законодавства з питань правоохоронної діяльності, зокрема: унормування суб'єктів правоохоронної діяльності, модернізації системи управління органами правопорядку, забезпечення належного рівня їх взаємодії.

Слайд-20

Практичне значення: Основні положення дисертації впроваджені в:

- Громадській організації «Інститут стратегічних комунікацій» Глобальної організації союзницького лідерства у поточної діяльності (акт про впровадження від 21.10.2023 р.).
- Верховна рада України, член Комітет Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності, Народний депутат України О. Савченко (Довідка № 60-01/21 від 17.02.2025р.)
- Державному університеті інформаційно-комунікаційних технологій під час розробки освітньо-професійних програм «Публічне управління та адміністрування» першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів вищої освіти у 2024 р. та 2025р.

Слайд-21

Апробація та публікації результатів дисертаційної роботи:

- результати дисертаційного дослідження оприлюднені на 6 науково-практичних конференціях, семінарах, конгресах;
- основні результати дисертаційної роботи висвітлено у 10 наукових працях, у тому числі:
4 статті у наукових фахових виданнях з державного управління,
6 тез у матеріалах науково-комунікативних заходів,

Після закінчення презентації Хилевич Ю. І. присутніми на захисті фахівцями були поставлені наступні запитання:

Доктор юридичних наук, доцент, завідувачка кафедри публічної політики ННІ ПУ ДС КНУ імені Тараса Шевченка Корчак Наталія Миколаївна: При визначенні завдань Ви сформулювали одне з них таким чином – виявити рівень відповідності нормативно-правового забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності України! Рівень відповідності відповідно чого? І друге чому воно має відповідати?

Хилевич Ю. І., відповідь на запитання:

Дякую за запитання! У роботі досліджено нормативно-правове регулювання стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності в Україні. Встановлено, що згідно з чинним законодавством основним суб'єктом у цій сфері є Міністерство внутрішніх справ України. Координація та взаємодія забезпечуються розробкою нормативно-правових актів та впровадженням державних програм, спрямованих на підтримку безпеки та правопорядку.

Розглядаючи дане питання було виявлено певні недоліки у чинній системі нормативно-правового забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності, що не відповідають сучасним об'єктивним викликам і потребам України в умовах активної фази російської агресії. Надзвичайної актуальності набуває проблема тісної координації з органами національної безпеки, оборони та навіть воєнізованими формуваннями інших держав з метою організації та здійснення спільної протидії ворожим структурами. Також серйозною проблемою постає необхідність адаптації вітчизняного законодавства до стандартів Європейського Союзу в межах процесу європейської та євроатлантичної інтеграції.

Доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри глобальної та національної безпеки ННІ ПУ ДС КНУ імені Тараса Шевченка Ситник Григорій Петрович:

Шановна Юліє Ігорівно, ми дуже ретельно вивчили ті матеріали, які були надіслані на кафедру. У роботі Ви даєте тлумачення терміну «стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності» і подаєте його з авторським уточненням та баченням. Питання: поясніть сутність даного визначення?

Хилевич Ю. І., відповідь на запитання:

Дякую, Григорію Петровичу, за запитання! «Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності» – погоджені дії нормативно визначених рівноправних, адміністративно незалежних суб'єктів правоохоронної діяльності за цілями, часом і місцем на основі спільної керованої діяльності, що функціонально забезпечують виявлення, розслідування та запобігання

правопорушенням на відповідній території із визначенням форм і напрямів стратегічної співпраці та партнерства.

Встановлено, що метою стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності є встановлення стратегічного партнерства між її суб'єктами, яке ґрунтується на трьох фундаментальних принципах: створення спільної нової цінності; формування зв'язку між усіма учасниками, що спрямований на майбутнє і відкриває нові варіанти та можливості розвитку; воно вимагає системи міжособистісних зв'язків, а також внутрішніх інфраструктур.

«Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності» – це систематичний процес співпраці між різними суб'єктами правоохоронної системи, що включає обмін інформацією, координацію дій та спільне планування з метою підвищення ефективності боротьби зі злочинністю, забезпечення правопорядку та захисту прав громадян. Тож авторське бачення поняття «стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності» демонструє комплексний підхід до організації роботи правоохоронних органів, що ґрунтується на співпраці, обміні інформацією та координацією дій. Це дозволяє створити продуктивну систему, яка здатна швидко реагувати на виклики та загрози у сфері безпеки.

Доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічної політики ННІ ПУ ДС КНУ імені Тараса Шевченка Василевська Тетяна Едуардівна:

Юліє Ігорівно, у мене до Вас буде декілька запитань: Перше: Яким чином співвідноситься предмет дослідження з загальною налаштованістю завдань? Предмет стосується загалом стратегічної взаємодії, а завдання лише на Україні.

І друге: Як новизну Ви пропонуєте виділення етапів розробки стратегічної взаємодії, що тут нового? Підкресліть свій внесок, в чому особливості авторської позиції?

Хилевич Ю. І., відповідь на запитання:

Дякую за запитання! Відповідь на перше запитання: Предмет дослідження у роботі стосується комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності. Це охоплює широкий спектр питань, таких як координація дій між різними суб'єктами, обмін інформацією, планування спільних заходів та інтеграція ресурсів для досягнення спільних цілей у боротьбі зі злочинністю. Завдання, які сформульовані у роботі, зосереджені на конкретному контексті – Україні. Тобто це означає, що ми аналізуємо, як принципи стратегічної взаємодії, а саме комунікаційний аспект, реалізуються у специфічних умовах української правоохоронної системи, враховуючи її особливості, виклики та можливості.

Відповідь на друге запитання: Виділення етапів розробки стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності є важливим внеском у теорію та практику. Цей підхід дозволяє структуровано підійти до процесу

впровадження стратегічної взаємодії, що є критично важливим для ефективності роботи правоохоронних органів. Пропонуючи чітку структуру етапів, ми забезпечуємо ясність у процесі реалізації стратегічної взаємодії. Це дозволяє уникнути хаосу та неузгодженостей, що часто виникають у складних системах.

**Кандидат педагогічних наук, доцент кафедри публічної політики
ННІ ПУ ДС КНУ імені Тараса Шевченка Ларіна Наталія Борисівна**

У першому розділі п.1.3. ви говорите про функції правоохоронної діяльності як напрями впливу на суспільні відносини, можете назвати та деталізувати основні з них?

Хилевич Ю. І., відповідь на запитання:

Дякую за запитання! Правоохоронна діяльність виконує кілька важливих функцій, які є необхідними для забезпечення правопорядку та захисту суспільних відносин. Функції правоохоронної діяльності це напрями впливу на суспільні відносини, що є необхідними для реалізації правоохоронної діяльності як явища соціальної дійсності. Вони виражають суттєві риси правоохоронної діяльності, спрямованої на досягнення мети правоохорони у суспільстві.

Основні функції правоохоронної діяльності:

Функція охорони життя, прав, свобод, здоров'я, законних інтересів людини та громадянина. Необхідність її виконання зумовлюється наявністю правоохоронної діяльності як особливого виду діяльності органів державної влади, державних установ та організацій.

Функція профілактична пов'язана з попередньою функцією і полягає у забезпеченні безпеки через розроблення та здійснення спеціальних заходів щодо виявлення та усунення правопорушень, а також здійснення запобіжного впливу на осіб, що є схильними до такого типу поведінки.

Функція нагляду полягає у контролі правоохоронних органів за дотриманням суб'єктами права виконання своїх обов'язків і вимог законодавства.

Функція регулятивна – закріплює та упорядковує динаміку суспільних відносин, оскільки правоохоронна діяльність спрямована на регулювання суспільних відносин у такий спосіб, щоб стимулювати виникнення і розвиток одних, стримувати динаміку інших, усувати причини виникнення третіх, шкідливих для суспільства відносин, та вирішення конфліктів, що уже виникли, виключно на правовій основі.

Функція виховна пов'язана із попередньою та полягає у вчиненні впливу на суб'єкта права з метою підвищення рівня правосвідомості, формування поваги до прав і стимулювання соціально-корисної поведінки особистості.

Функції правоохоронної діяльності є важливими напрямками впливу на суспільні відносини. Вони сприяють забезпеченню правопорядку, захисту прав і свобод громадян, а також формуванню правосвідомості в суспільстві. Розуміння цих функцій є ключовим для ефективної реалізації правоохоронної діяльності як явища соціальної дійсності.

Доктор наук з державного управління, професор, заступник директора з наукової роботи Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка Кожина Алла Василівна.

У своїй роботі Ви згадуєте Комплексний стратегічний план реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки, ухвалений Указом Президента України від 11 травня 2023 р. № 273/2023. Характеризуючи комунікаційний аспект Комплексного плану, які важливі напрямками реформування органів правопорядку Ви Виділяєте?

Хилевич Ю. І., відповідь на запитання:

Дякую за запитання! Зазначений документ розрахований на органи прокуратури, Національної поліції, Державної прикордонної служби, Бюро економічної безпеки, Державну митну службу України, Державне бюро розслідувань та Службу безпеки України. Він ґрунтується на детальному аналізі діяльності органів забезпечення правопорядку та прокуратури, він містить проблемні питання їх функціонування з урахуванням висновків, що зроблені за результатами дослідження досвіду, та основних положень програмних документів. Очікується, що основний результат підвищить пріоритетність реформування органів забезпечення правопорядку, забезпечить модернізацію сектору безпеки і оборони, складовою частиною якого є правоохоронна сфера, у відповідності із стандартами ЄС, які Україна має успішно імплементувати в рамках європейської інтеграції.

Важливими напрямками реформування органів правопорядку визначено такі: розвиток системи органів правопорядку на основі застосування інформаційно-аналітичної діяльності, стратегічного методу та прогнозування; гармонізація вітчизняного законодавства із правом ЄС; необхідність запровадження єдиної медійної політики та наявність стратегії публічної комунікації для системи кримінальної юстиції у сфері реалізації кримінальної політики; забезпечення доступності та повноти інформації, а також розроблення та впровадження сервісів на Єдиному вебпорталі електронних послуг; забезпечення доступу до публічної інформації та підвищення громадської поінформованості про діяльність органів правопорядку та прокуратури; щорічне оприлюднення звітів для ЗМІ та громадськості щодо ходу здійснення реформ, доброчесності та підзвітності.

Після відповідей на запитання виступили:

Науковий керівник - доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри публічної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка Петькун Світлана Михайлівна.

Петькун С.М.: Юлія Ігорівна обрала надзвичайно цікаву і актуальну проблему. Вона успішно виконала індивідуальний план наукової роботи та індивідуальний навчальний план, а дисертація «Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності: комунікаційний аспект» є готовою до захисту. Дисертаційна робота є завершеною науковою працею, яка має важливе теоретичне значення та висновки з неї можуть бути застосовані у практиці публічного управління. Зміст повною мірою розкриває тему наукового дослідження. Отримані здобувачем результати, сформульовані висновки й рекомендації є науково обґрунтованими, що підтверджено методологічною основою та інформаційно-правовою базою дослідження.

Під час роботи над дисертацією Хилевич Юлія Ігорівна зарекомендувала себе дисциплінованою, організованою і сумлінною аспіранткою, яка згідно з календарним планом підготувала необхідні публікації та рукопис дослідження, виконала завдання наукового керівника, врахувала зауваження, які були висловлені під час обговорення дисертації на кафедрі публічної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка, продемонструвала здатність оперативного реагування на пропозиції щодо дисертаційного дослідження та врахувала їх в роботі. Це дозволяє позитивно оцінити наукову та професійну діяльність здобувачки у процесі підготовки дисертації.

Дисертаційна робота має значну теоретичну та практичну цінність, а її зміст повною мірою розкриває тему наукового дослідження. Отримані здобувачкою результати дослідження, сформульовані висновки і рекомендації є науково обґрунтованими та достовірними.

З огляду на актуальність, новизну, важливість одержаних авторкою наукових результатів, їх обґрунтованість і достовірність, а також практичну цінність сформульованих положень і висновків вважаємо, що дисертаційна робота Хилевич Ю.І. на тему «Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності: комунікаційний аспект» є самостійним, оригінальним, завершеним науковим дослідженням, відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами), та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі

змiнами), а її автор заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 – Публічне управління та адміністрування.

Рецензенти дисертаційної роботи, які наголосили на позитивних аспектах дослідження та висловили свої побажання та зауваження:

Кожина А.В., д. н. з держ.упр., професор, заступник директора з наукової роботи Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка:

Актуальність теми дослідження обумовлена необхідністю розвитку ефективних механізмів стратегічної взаємодії, координації та комунікації між суб'єктами у сфері правоохоронної діяльності, що є важливою умовою забезпечення національних інтересів України, зміцнення інституційної спроможності держави та підвищення ефективності публічного управління. Зазначені питання знайшли відображення у низці стратегічних документів, зокрема Стратегії національної безпеки України та Стратегії боротьби з організованою злочинністю.

Реалізація визначених стратегічних пріоритетів потребує впровадження сучасних управлінських підходів, розвитку стратегічних комунікацій, удосконалення механізмів міжінституційної взаємодії та координації діяльності суб'єктів у сфері правоохоронної діяльності. У цьому контексті дослідження комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії набуває особливої актуальності для розвитку системи публічного управління та забезпечення стійкості сектору безпеки України.

Оцінка змісту дисертації, її завершеності в цілому і оформлення.

Дисертація Хилевич Ю.І. є комплексним дослідженням у сфері публічного управління, у якому з використанням сучасних методів наукового пізнання, вітчизняних і зарубіжних наукових підходів, а також положень стратегічних та нормативно-правових документів обґрунтовано пріоритетні напрями забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності та удосконалення механізмів координації і комунікації між її суб'єктами на засадах стратегічного та комунікаційного менеджменту.

Рецензентом зазначено, що здобувачкою чітко визначено об'єкт і предмет наукового дослідження, а також окреслено його мету та наукові завдання. Структура дисертаційної роботи складається з анотації, вступу, трьох розділів, які містять дев'ять підрозділів, висновків до кожного розділу та загальних висновків, списку використаних джерел і додатків.

Основні положення та результати дисертації відображені у 11 наукових працях, зокрема: 4 статтях у фахових наукових виданнях України категорії «Б»; 7 публікаціях у збірниках тез і матеріалів науково-комунікативних заходів. Опубліковані наукові статті та тези за темою дисертаційного дослідження мають безпосередній зв'язок з усіма структурними частинами проведеного дослідження, конкретизують і доповнюють основні положення його новизни.

Сформульовані дисертантом наукові положення, висновки, рекомендації і практичні пропозиції є аргументованими та переконливими. Зазначене обумовлюється ретельним вивченням, аналізом та узагальненням значного обсягу сучасних літературних джерел з проблемних питань, які підіймаються в дослідженні.

Кожина А.В., зазначила, що аналіз дисертаційної роботи, розроблених і представлених у ній наукових положень і рекомендацій дозволяє зробити висновок про відповідність ступеня їх обґрунтованості встановленим вимогам. Логічна структура дисертаційної роботи визначається її метою та сформульованими науковими та практичними завданнями. Ознайомлення зі змістом дисертації дає підстави констатувати, що автору вдалося їх вирішити.

Автор дисертаційного дослідження продемонструвала високий рівень теоретичного узагальнення та викладу матеріалу, вміння застосовувати загальнонаукові та спеціальні методи наукового пізнання.

Дисертаційна робота характеризується системним підходом до предмету дослідження. Авторські положення базуються на широкій джерельній базі, теоретичних працях вчених в галузі державного управління, права, аналізі чинного законодавства та зарубіжного досвіду з питань організації системи стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності.

Дисертанткою опрацьовано понад 217 наукових та нормативно-правових джерел, на які дослідник посилається у тексті рукопису під час полеміки щодо питань проблематики дослідження та обґрунтування власних висновків, що вказує на достатні знання дисертантом предмету, на його навички до самостійного наукового аналізу.

Рецензент зазначила, що це дозволило дисертанту сформулювати низку важливих теоретично обґрунтованих наукових положень, висновків, пропозицій та рекомендацій.

Основні наукові результати, одержані автором, та їх новизна полягає в тому, що в дисертації здійснено теоретичне обґрунтування комунікаційних засад стратегічної взаємодії органів публічного управління у сфері правоохоронної діяльності та розроблення практичних пропозицій і рекомендацій щодо вдосконалення координації правоохоронної діяльності в Україні. Зокрема, у дисертації:

уперше для галузі знань публічного управління та адміністрування:

- розроблено модель інституційного забезпечення стратегічної взаємодії у правоохоронній діяльності України, з урахуванням системного підходу особливостей взаємовідносин між суб'єктами правоохоронної діяльності за основними напрямками (правоохоронним, антикорупційним і безпековим) із здійсненням загальної горизонтальної координації їх діяльності на основі комунікаційних технологічних чинників, організаційних форм і видів координаційних рішень як підґрунтя для їх стратегічної взаємодії та партнерства;

Удосконалено:

- сукупність принципів стратегічної взаємодії органів публічного управління правоохоронної сфери шляхом узагальнення принципів діяльності суб'єктів правоохоронної сфери та стратегічних комунікацій, а саме: зв'язок із державними документами стратегічного розвитку правоохоронної сфери; координація і синхронізація дій усіх учасників взаємодії; доцільність та спрямованість на результат; оперативність та безперервність; конфіденційність; масштабність і територіальність;

- критерії приналежності органів публічного управління до правоохоронних органів, за функціональною ознакою: чітке узгодження із виявленням, розкриттям, розслідуванням, припиненням і запобігання кримінальних правопорушень; здійснення оперативно-розшукової діяльності та досудового розслідування; легальне застосування від імені держави сили та примусових заходів; охорона права як головного напрямку діяльності та безпосередньо передбаченої законом;

- етапи розробки комунікаційних стратегій суб'єктами правоохоронної діяльності як основи для їх стратегічної взаємодії, зокрема: підготовчий (відповідність загальнодержавній меті, цілі поведінки усіх суб'єктів, ситуаційний аналіз, очікувана поведінка об'єктів впливу, ключові повідомлення), планування (детальний опис управління реалізацією комунікаційних заходів, моніторинг та одиниці вимірювання, оцінювання впливу на стейкхолдерів, календарний графік, бюджет комунікаційної стратегії), реалізація (здійснення стратегічної взаємодії та досягнення очікуваних результатів);

Набули подальшого розвитку:

- понятійно-категорійний апарат галузі знань публічного управління та адміністрування шляхом авторських доповнень та уточнень основних понять: «правоохоронна діяльність» – діяльність державних і недержавних суб'єктів публічного управління, що виконують функції із забезпечення правопорядку, безпеки та протидії корупції в межах наданих їм повноважень реалізують у чітко встановлених процесуальних межах свої права й обов'язки з питань захисту конституційного ладу, прав і свобод людини та громадянина, власності, безпеки тощо; «стратегічна взаємодія у сфері публічного управління» – взаємозацікавлена та взаємовідповідальна співпраця суб'єктів публічного управління відповідно до затвердженої спільної стратегії та узгодженого чітко регламентованого нормативно-правовими актами плану дій для досягнення значимої мети за умови обов'язкової управлінської відповідальності кожного з них; «стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності» – узгоджена діяльність суб'єктів правоохоронної системи, що функціонально забезпечують виявлення, розслідування правопорушень та запобігання їм на основі визначення форм і напрямів стратегічної співпраці та партнерства;

- обґрунтування доцільності застосування стратегічного та комунікаційного менеджменту у діяльності суб'єктів правоохоронної діяльності, що полягає у поєднанні методів прогнозування, планування та

програмно-цільового управління, у тому числі комунікаційних заходів для забезпечення стратегічної взаємодії;

- тенденції запровадження кращих зарубіжних практик щодо стратегічної взаємодії та координації діяльності суб'єктів правопорядку шляхом розподілу функцій, а також ухвалення консолідованого нормативно-правового акту, що регламентує їх діяльність та особливості взаємодії;

- наукові підходи щодо вдосконалення національного законодавства з питань правоохоронної діяльності, зокрема: унормування суб'єктів правоохоронної діяльності, модернізації системи управління органами правопорядку, забезпечення належного рівня їх взаємодії.

Практичне значення одержаних результатів. Основні наукові положення, висновки, а також практичні пропозиції та рекомендації дисертаційного дослідження можуть бути враховані під час розробки нормативно-правової бази з питань реформування сфери правоохоронної діяльності правоохоронних органів, удосконалення правоохоронної системи, їх взаємодії на національному та міжнародному рівні, а також комунікаційних аспектів координації їх діяльності, в практичній діяльності правоохоронних, розвідувальних, антикорупційних органів та органів сектору національної безпеки й оборони, а також у освітньому процесі закладів вищої освіти, що здійснюють підготовку здобувачів за освітньо-професійними та освітньо-науковими програмами галузі «Публічне управління та адміністрування». Результати наукового дослідження було використано у практичній діяльності правоохоронних органів, закладів вищої освіти та громадських організацій (Додаток А), зокрема:

Громадській організації «Інститут стратегічних комунікацій» Глобальної організації союзницького лідерства у поточної діяльності (акт про впровадження від 21.10.2023 р.).

-Верховна рада України, член Комітет Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності, Народний депутат України О. Савченко (Довідка № 60-01/21 від 17.02.2025р.)

Державному університеті інформаційно-комунікаційних технологій під час розробки освітньо-професійних програм «Публічне управління та адміністрування» першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів вищої освіти у 2024 р. та 2025р., а також у процесі формування навчально-методичного комплексу дисциплін «Стратегічне управління» і «Публічне управління та євроінтеграційні процеси» (акт про впровадження від 12 березня 2025р.).

Оцінка ідентичності анотації та основних положень дисертації. Аналіз змісту анотації та основних положень тексту дисертаційного дослідження Хилевич Ю.І. свідчить про їх повну ідентичність в частині формулювання мети, об'єкта, предмета, завдань, положень новизни, висновків до розділів, загальних висновків. Загалом зміст анотації відтворює інформацію про методологію дослідження, способи аргументації положень, основні ідеї тексту дисертації, що викладені стисло. Дисертація та

3. Потребує додаткового уточнення запропонована авторкою модель інституційного забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності України, оскільки з огляду на предмет дослідження доцільним є більш виразне відображення у її структурі саме комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії. Зокрема, перспективним видається подальший розвиток цієї моделі як моделі інституційно-комунікаційного забезпечення стратегічної взаємодії із конкретизацією відповідних суб'єктів, механізмів, каналів та інструментів комунікаційної взаємодії.

4. У підрозділі 3.1 дисертаційної роботи авторкою розглянуто зарубіжний досвід стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності, зокрема особливості сервісно-орієнтованої моделі діяльності органів правопорядку, характерної для низки держав світу (США, країн Європейського Союзу тощо). Водночас доцільним було б більш чітко визначити, які саме елементи міжнародного досвіду можуть бути адаптовані та використані в Україні з урахуванням особливостей системи публічного управління, безпекових викликів та умов воєнного стану.

5. У дисертаційному дослідженні значну увагу приділено стратегічним комунікаціям у сфері правоохоронної діяльності як інструменту забезпечення реалізації державної політики, зміцнення довіри та національної стійкості. Водночас, враховуючи заявлений комунікаційний аспект теми дослідження, доцільним було б більш глибоко розкрити роль стратегічних комунікацій саме як механізму забезпечення стратегічної взаємодії між правоохоронними органами, іншими суб'єктами публічного управління та громадянським суспільством.

Проте висловлені зауваження мають рекомендаційний та дискусійний характер, не знижують наукової цінності отриманих результатів і не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження. Вони можуть бути враховані авторкою у подальшій науковій роботі.

Загальний висновок та оцінка дисертації. Дисертаційна робота Хилевич Юлії Ігорівни на тему «Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності: комунікаційний аспект» є самостійним, завершеним науковим дослідженням, в якому наведено теоретичне узагальнення, розроблено наукові положення та отримано нові наукові результати, що в сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, яке полягає в отриманні нових науково обґрунтованих результатів у галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» щодо теоретичного обґрунтування організаційно-правових засад стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності та формулюванні на цій основі практичних пропозицій та рекомендацій з її удосконалення.

Дисертаційна робота відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 р. № 261 (зі змінами), пунктам 6-9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення

разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44, та може бути рекомендована до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Ларіна Н.Б., к.пед.н., доцент, доцент кафедри публічної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка:

Рецензент зазначила, що робота Хилевич Ю.І. зумовлена необхідністю розвитку стратегічної взаємодії, партнерських відносин і співпраці, які базуються на національних цінностях українського суспільства та національних інтересах Української держави. Це питання належить до пріоритетів, визначених у низці державних стратегічних документів, таких як Стратегія національної безпеки та Стратегія боротьби з організованою злочинністю, які здійснюють регулювання стратегічної взаємодії органів публічного управління у сфері правоохоронної діяльності в Україні. Для успішного виконання поставлених завдань, зазначених у цих стратегічних документах, необхідне застосування сучасних підходів до стратегічного менеджменту публічного управління у сфері правоохоронної діяльності, а також забезпечення відповідними ресурсами. Ключовим елементом у цьому контексті стає ефективна координація діяльності правоохоронних органів та розвиток їхнього інституційного потенціалу задля результативного надання публічних послуг населенню України. Особливу роль відіграє зміцнення стратегічного партнерства та співпраці між суб'єктами публічного управління задля досягнення стабільності та безпеки в Україні в умовах кризових явищ, воєнного стану.

Ларіною Н.Б. узагальнено, що загалом дисертаційне дослідження здійснено на високому науково-теоретичному рівні, проте деякі його положення визначено дискусійними та такими, що потребували більш детального аналізу, що може бути пов'язано з авторським підходом до досліджуваних проблем, але в зв'язку з цим, варто зробити певні уточнення та рекомендації з метою подальшого удосконалення напрацьованого аналітичного матеріалу.

1. За темою дисертації авторкою опублікувала чотири статті у вітчизняних фахових виданнях, що входять до категорії «Б», разом з тим, на мою думку можна було опублікувати наукові результати дослідження хоча б в одному фаховому виданні, що входять до наукометричних баз Scopus, Web of Science. Така б популяризація наукових вітчизняних досліджень надала б більшої ваги дисертаційній роботі.

2. У дисертаційному дослідженні (стор. 155) у таблиці 3.1. представлено різновиди комунікаційних стратегій, їх відповідність стратегічним документам та мету стратегічного впливу. Водночас

дисертантка зазначає, що «наразі в Україні відсутні методологічні посібники, порадики, інструкції із розробки комунікаційних стратегій в цілому в галузі публічного управління, і в тому числі в сфері правоохоронної діяльності». Чи не було доречним розробити публічно-управлінські підходи щодо розробки стратегічних комунікацій, опираючись на нормативні документи, як вітчизняні, так і закордонні, у сфері правоохоронної діяльності.

3. У дисертаційному дослідженні аналіз питань представлено авторкою шляхом гістограм, діаграм, таблиць, які частково доречно було б відформатовати та винести у додатки.

4. Авторка дисертаційної роботи брала активну участь в науково-комунікативних заходах в Україні. Доцільно було взяти участь у міжнародних конференціях, симпозіумах тощо.

Проте висловлені зауваження та пропозиції мають рекомендаційний характер, не впливають на загальну позитивну оцінку дисертації та можуть бути враховані автором у подальшій науковій роботі.

Загальний висновок та оцінка дисертації. Дисертаційна робота Хилевич Юлії Ігорівни на тему «Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності: комунікаційний аспект» є самостійним, завершеним науковим дослідженням, в якому наведено теоретичне узагальнення, розроблено наукові положення та отримано нові наукові результати, що в сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, яке полягає в отриманні нових науково обґрунтованих результатів у галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» щодо теоретичного обґрунтування організаційно-правових засад стратегічної взаємодії органів публічного управління у сфері правоохоронній діяльності та формулюванні на цій основі практичних пропозицій та рекомендацій з її удосконалення.

Дисертаційна робота відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 р. № 261 (зі змінами), пунктам 6-9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44, та може бути рекомендована до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

В обговоренні взяли участь:

Професор Корчак Н.М., доктор юридичних наук, професор, завідувач публічної політики:

Підтримую роботу, вона досить цікава, своєчасна, несе суттєвий внесок в розвиток системи стратегічної взаємодії органів публічного управління у

сфері правоохоронної діяльності в Україні, і це дуже важливо, як на сучасному етапі, так і в перспективі. З наукової точки зору, робота витримана, досить ґрунтовні положення задекларовані у науковій новизні. Запропонувала затвердити позитивний висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів зазначеної дисертації та рекомендувати її до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Професор Клименко Н.Г., доктор наук з державного управління, професор кафедри глобальної та національної безпеки:

Відзначила високу ефективність опрацювання здобувачкою матеріалів дослідження. Позитивно оцінила представлену роботу, наголосивши на її високому теоретичному рівні. Зазначила, що розробка концептуальних засад стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності є надзвичайно актуальною. Підкреслила значущість наданого автором тлумачення понять «правоохоронна діяльність», «стратегічна взаємодія у сфері публічного управління» та «стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності», що підкреслює вагомість стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності як одного з пріоритетних завдань держави в контексті забезпечення національної безпеки і оборони України. Високо оцінила здатність здобувача аргументовано захищати свої наукові позиції та запропонувала затвердити позитивний висновок щодо наукової новизни результатів дисертації, рекомендувавши її до захисту для здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Професор Василевська Т.Е., доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічної політики:

акцентувала увагу на ґрунтовному аналізі нормативно-правової бази, здійсненому здобувачем. Вона зазначила, що запропоновані Хилевич Ю.В. практичні пропозиції, рекомендації, спрямовані на вдосконалення комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності та зміцнення їхньої інституційної спроможності в умовах правового режиму воєнного стану, протидії корупції, а також у контексті європейської та євроатлантичної інтеграції. Відзначила високу якість підготовки дисертації, єдність її змісту та відповідність усім вимогам МОН України, рекомендувавши роботу до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді для отримання ступеня доктора філософії.

Доцент Майснер А.В., кандидат юридичних наук, доцент кафедри публічної політики:

Здобувачка трималася виважено, толерантно, із знанням справи зробила доповідь по своїй роботі, яка заслуговує на те, щоб дисертаційну роботу рекомендувати для подання до спеціалізованої вченої ради для розгляду і захисту.

Запропонував затвердити позитивний висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів зазначеної дисертації та рекомендувати її до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Професор Гонюкаова Л.В., доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічної політики:

Підтримує роботу, наголосивши, що вона є своєчасна, несе суттєвий внесок в розвиток системи правоохоронної діяльності в Україні, і це дуже важливо, як на сучасному етапі, так і в перспективі. З наукової точки зору, робота витримана, досить ґрунтовні положення задекларовані у науковій новизні. Запропонувала затвердити позитивний висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів зазначеної дисертації та рекомендувати її до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Хилевич Юлії Ігорівни на тему «Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності: комунікаційний аспект», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування»

1. Обґрунтування вибору теми дослідження. Вибір теми дисертаційного дослідження Хилевич Ю. І. обумовлений необхідністю розвитку ефективних механізмів стратегічної взаємодії, координації та комунікації між суб'єктами у сфері правоохоронної діяльності, що є важливою умовою забезпечення національних інтересів України, зміцнення інституційної спроможності держави та підвищення ефективності публічного управління. Зазначені питання знайшли відображення у низці стратегічних документів, зокрема Стратегії національної безпеки України та Стратегії боротьби з організованою злочинністю.

Євроатлантичний та європейський шлях до повноправного членства України в ЄС та НАТО вимагає суттєвого перегляду та оновлення принципів, стандартів та законодавства у безпековому і правоохоронному напрямках. Саме тому варто детально дослідити особливості здійснення правоохоронної діяльності у провідних державах світу та в ЄС зокрема. Своєрідною запорукою вдосконалення правоохоронного законодавства, що є гарантією забезпечення правопорядку у державі, є комплексний погляд на функціонування інститутів, що координують системи національної безпеки.

Вибір теми також зумовлений наявністю наукової проблеми, що полягає у тому, що реформування, модернізація й удосконалення діяльності правоохоронних, розвідувальних, антикорупційних органів та органів сектору національної безпеки й оборони має здійснюватися в умовах ведення повномасштабних бойових дій проти сил держави-агресора та її інформаційно-пропагандистської інтервенції. Питання вдосконалення координації та взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності було актуальним для України й у мирний час, однак початок масштабних бойових дій, де однією із бойових одиниць, що дає відсіч агресору на рівні із ЗСУ, є суб'єкти правоохоронної діяльності, вивело на поверхню потребу у їх взаємодії та координації.

2. Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами. Дисертаційне дослідження проводилось в межах науково-дослідної роботи кафедри публічної політики ННІ публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка «Публічне управління в умовах кризових ситуацій: теорія та практика» (№ державної реєстрації 0124U000045), у ході виконання якої здобувачкою здійснено обґрунтування теоретичних засад стратегічної взаємодії у сфері публічного управління на прикладі правоохоронної системи, а також специфіки координації діяльності правоохоронних органів у процесі реалізації галузевих стратегій, концепцій і програм.

Зокрема, напрацьовані авторкою положення були враховані Комітетом Верховної ради України з питань правоохоронної діяльності (народним

депутатом України О. Савченком, довідка № 60-01/21 від 17.02.2025р.). Громадською організацією «Інститут стратегічних комунікацій» Глобальної організації союзницького лідерства у поточній діяльності (акт про впровадження від 21.10.2023 р.). Державним університетом інформаційно-комунікаційних технологій під час розробки освітньо-професійних програм «Публічне управління та адміністрування» першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів вищої освіти у 2024 р. та 2025р., а також у процесі формування навчально-методичного комплексу дисциплін «Стратегічне управління» і «Публічне управління та євроінтеграційні процеси» (акт про впровадження від 12 березня 2025р.).

3. Мета і завдання дослідження. Метою дисертаційної роботи є теоретичне обґрунтування комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності та розробка на цій основі практичних пропозицій і рекомендацій щодо його вдосконалення.

Для досягнення мети було поставлено такі завдання:

1. конкретизувати понятійно-категорійний апарат: запропонувати авторські доповнення та уточнення змісту основних понять дослідження;
2. обґрунтувати концептуальне підґрунтя стратегічної взаємодії у здійсненні правоохоронної діяльності у сфері публічного управління та адміністрування в Україні;
3. проаналізувати комунікаційний аспект та сформулювати базові принципи стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності України у процесі реалізації стратегій розвитку;
4. виявити рівень відповідності нормативно-правового забезпечення стратегічної взаємодії у правоохоронній діяльності України;
5. запропонувати й обґрунтувати модель інституційного забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності в Україні та деталізувати комунікаційні аспекти координації діяльності її суб'єктів;
6. проаналізувати й узагальнити зарубіжний досвід із питань стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності та визначити кращі практики для запровадження в Україні;
7. розробити та запропонувати практичні пропозиції та рекомендації з удосконалення комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності.

4. Об'єкт дослідження – стратегічна взаємодія органів публічного управління у сфері правоохоронної діяльності.

5. Предмет дослідження. Комунікаційний аспект стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності.

6. Методи дослідження. Теоретичну та методологічну основу дисертації становлять фундаментальні положення теорії публічного управління, права, комунікативістики, стратегічного менеджменту та наукові праці зарубіжних і вітчизняних дослідників з питань правоохоронної діяльності, функціонування системи правоохоронних органів, комунікаційного та стратегічного менеджменту, стратегічного управління у правоохоронній сфері, стратегічної взаємодії, а також засад стратегічного планування, прогнозування й управління тощо. У дисертації було використано низку загальних і спеціальних наукових

методів: аналізу, абстрагування, індукції, дедукції, моделювання, порівняння, системного аналізу, синтезу, узагальнення тощо.

Вирішення завдань дисертаційного дослідження забезпечувалося за допомогою застосування низки наукових методів, а також за допомогою їх поєднання, зокрема: відбір та аналіз наукових джерел та інформації за темою дисертації здійснено за допомогою аналітичного методу (п. 1.1, п. 1.3); за допомогою абстрактно-логічного, логіко-семантичного та компаративного методів уточнено понятійно-категорійний апарат дослідження (п. 1.2); за допомогою методів декомпозиції та класифікації здійснено класифікацію різновидів комунікаційних стратегій та побудовано ієрархію цілей координації та взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності (п. 3.2); за допомогою системного методу та порівняльного аналізу узагальнено зарубіжний досвід із забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності (п. 2.3); за допомогою методу порівняльно-функціонального, групування та формально-логічного аналізу проаналізовано нормативно-правові акти та виявлено стан організаційно-правового та функціонального забезпечення стратегічної взаємодії (п. 2.2, п. 2.3.); за допомогою методів структурно-функціонального та моделювання розроблено модель інституційного забезпечення стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності (п. 3.2); методи систематизації, ідеалізації та узагальнення використано під час розробки висновків, пропозицій та рекомендацій (п. 3.3) тощо. Емпіричною базою дисертаційного дослідження стали акти міжнародних організацій та інших держав, а також вітчизняні нормативно-правові акти, стратегічні, планові та звітно-аналітичні матеріали органів публічного управління у сфері правоохоронної діяльності і міжнародних організацій, а також власні спостереження авторки.

7. Наукова новизна дослідження: Результати дисертаційного дослідження щодо змісту наукової новизни конкретизовано у наступних положеннях:

уперше:

- розроблено модель інституційного забезпечення стратегічної взаємодії у правоохоронній діяльності України, з урахуванням системного підходу особливостей взаємовідносин між суб'єктами правоохоронної діяльності за основними напрямками (правоохоронним, антикорупційним і безпековим) із здійсненням загальної горизонтальної координації їх діяльності на основі комунікаційних технологічних чинників, організаційних форм і видів координаційних рішень як підґрунтя для їх стратегічної взаємодії та партнерства;

удосконалено:

- сукупність принципів стратегічної взаємодії органів публічного управління правоохоронної сфери шляхом узагальнення принципів діяльності суб'єктів правоохоронної сфери та стратегічних комунікацій, а саме: зв'язок із державними документами стратегічного розвитку правоохоронної сфери; координація і синхронізація дій усіх учасників взаємодії; доцільність та спрямованість на результат; оперативність та безперервність; конфіденційність; масштабність і територіальність;

- критерії приналежності органів публічного управління до правоохоронних органів, за функціональною ознакою: чітке узгодження із виявленням, розкриттям, розслідуванням, припиненням і запобігання кримінальних правопорушень; здійснення оперативно-розшукової діяльності та досудового розслідування; легальне застосування від імені держави сили та примусових заходів; охорона права як головного напрямку діяльності та безпосередньо передбаченої законом;

- етапи розробки комунікаційних стратегій суб'єктами правоохоронної діяльності як основи для їх стратегічної взаємодії, зокрема: підготовчий (відповідність загальнодержавній меті, цілі поведінки усіх суб'єктів, ситуаційний аналіз, очікувана поведінка об'єктів впливу, ключові повідомлення), планування (детальний опис управління реалізацією комунікаційних заходів, моніторинг та одиниці вимірювання, оцінювання впливу на стейкхолдерів, календарний графік, бюджет комунікаційної стратегії), реалізація (здійснення стратегічної взаємодії та досягнення очікуваних результатів);

набули подальшого розвитку:

- понятійно-категорійний апарат галузі знань публічного управління та адміністрування шляхом авторських доповнень та уточнень основних понять: «правоохоронна діяльність» – діяльність державних і недержавних суб'єктів публічного управління, що виконують функції із забезпечення правопорядку, безпеки та протидії корупції в межах наданих їм повноважень реалізують у чітко встановлених процесуальних межах свої права й обов'язки з питань захисту конституційного ладу, прав і свобод людини та громадянина, власності, безпеки тощо; «стратегічна взаємодія у сфері публічного управління» – взаємозацікавлена та взаємовідповідальна співпраця суб'єктів публічного управління відповідно до затвердженої спільної стратегії та узгодженого чітко регламентованого нормативно-правовими актами плану дій для досягнення значимої мети за умови обов'язкової управлінської відповідальності кожного з них; «стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності» – узгоджена діяльність суб'єктів правоохоронної системи, що функціонально забезпечують виявлення, розслідування правопорушень та запобігання їм на основі визначення форм і напрямів стратегічної співпраці та партнерства;

- обґрунтування доцільності застосування стратегічного та комунікаційного менеджменту у діяльності суб'єктів правоохоронної діяльності, що полягає у поєднанні методів прогнозування, планування та програмно-цільового управління, у тому числі комунікаційних заходів для забезпечення стратегічної взаємодії;

- тенденції запровадження кращих зарубіжних практик щодо стратегічної взаємодії та координації діяльності суб'єктів правопорядку шляхом розподілу функцій, а також ухвалення консолідованого нормативно-правового акту, що регламентує їх діяльність та особливості взаємодії;

- наукові підходи щодо вдосконалення національного законодавства з питань правоохоронної діяльності, зокрема: унормування суб'єктів правоохоронної діяльності, модернізації системи управління органами правопорядку, забезпечення належного рівня їх взаємодії.

8. Теоретичне значення. Дисертаційна робота має суттєве теоретичне значення для науки публічного управління та адміністрування, а також для розвитку міждисциплінарних досліджень у сфері правоохоронної діяльності. Отримані результати сприяють поглибленню наукових уявлень про стратегічну взаємодію органів публічного управління у сфері правоохоронної діяльності як вагомого, багаторівневого об'єкта публічного управління в умовах євроінтеграційних трансформацій і воєнних викликів.

У роботі: теоретично обґрунтовано та конкретизовано понятійно-категорійний апарат шляхом авторських визначень та тлумачень основних понять дослідження: «правоохоронна діяльність», «стратегічна взаємодія у сфері публічного управління», «стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності». Обґрунтовано концептуальне підґрунтя стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності в контексті публічного управління та адміністрування в Україні. Зокрема, визначено ключові категорії суб'єктів, які здійснюють правоохоронну діяльність: правоохоронні органи, які наділені державними повноваженнями, та правоохоронні організації, що не мають владного статусу.

Дисертація характеризується єдністю змісту, де мета, завдання та висновки логічно взаємопов'язані, послідовно розкриваючи теоретичні та прикладні аспекти функціонування стратегічної взаємодії органів публічного управління у сфері правоохоронної діяльності. Особистий внесок здобувачки у науку підтверджується самостійним розробленням моделі інституційного забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності України за трьома ключовими напрямками: правоохоронним, безпековим і антикорупційним. Вона передбачає залучення органів системи Міністерства внутрішніх справ України, антикорупційних установ, Служби безпеки України, Генеральної прокуратури, окремих підрозділів Міністерства оборони та Збройних Сил України, інших державних органів, що виконують функції охорони правопорядку та здійснюють нагляд за дотриманням законодавства, інститутів громадянського суспільства, представників науково-експертної спільноти, а також міжнародних правоохоронних структур і організацій, таких як Інтерпол та Європол, на національному й міжнародному рівнях. Деталізовано комунікаційні аспекти координації діяльності суб'єктів правоохоронної сфери. Зокрема, визначено складові стратегічної взаємодії, які охоплюють формування державної політики та процес ухвалення рішень у цьому напрямі.

9. Практичне значення полягає у тому, що результати дослідження Хилевич Ю.І., можуть бути використані органами публічного управління у сфері правоохоронної діяльності при розробці та вдосконаленні механізмів вдосконалення комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності та зміцнення їхньої інституційної спроможності в умовах правового режиму воєнного стану, протидії корупції, а також у контексті європейської та євроатлантичної інтеграції, зокрема: унормувати та чітко виокремити тих суб'єктів правоохоронної діяльності, що характеризуються терміном «органи правопорядку» та сформувати чітку систему суб'єктів правоохоронної діяльності; закріпити правовий статус прокуратури в системі органів державної влади; сформувати концептуальні

засади реалізації завдань щодо сфери правоохоронної діяльності як частини сектору безпеки й оборони; гармонізація національного законодавства з відповідними нормами та стандартами Європейського Союзу, з урахуванням питань міжвідомчої та міжнародної співпраці; удосконалити внутрішню структуру та систему управління органами правоохоронної діяльності, зокрема законодавчо забезпечити оптимізацію їх діяльності та інституційної спроможності ефективно виконувати функції та повноваження, у тому числі з питань стратегічної взаємодії; забезпечити на законодавчому рівні функціонування суб'єктів правоохоронної діяльності як єдиної комплексної системи, що в рамках своєї діяльності буде спрямована на досягнення спільних стратегічних завдань і цілей. Матеріали роботи можуть стати основою для подальших наукових досліджень у сфері правоохоронної діяльності, зокрема щодо вдосконалення системи координації та взаємодії органів публічного управління у сфері правоохоронної діяльності і забезпечення їх функціонування як єдиної інтегрованої системи.

10. Особистий внесок здобувача. Дисертація є самостійною науковою працею, в якій висвітлені власні ідеї і розробки автора, що дозволили вирішити поставлені завдання. Робота містить теоретичні та методичні положення і висновки, сформульовані дисертанткою особисто. Використані в дисертації ідеї, положення чи гіпотези інших авторів мають відповідні посилання і використані лише для підкріплення ідей здобувача.

11. Результати дисертаційного дослідження були апробовані та обговорені в процесі участі здобувачки у низці наукових заходів всеукраїнського та міжнародного рівнів, а також відображені у наукових публікаціях. Основні положення та висновки дисертації були представлені на таких науково-практичних конференціях і освітньо-наукових заходах, зокрема: IX Всеукраїнській науково-практичній конференції студентів, Хилевич Ю. І. Громадська участь у підтриманні публічної безпеки в умовах воєнного стану. Сектор безпеки України: актуальні питання науки та практики: матер. XI Міжнародна науково-практична конференція, 27-28 квіт. 2023 р. Харків: Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, 2023. С. 282-290; Хилевич Ю. І. Взаємодія у сфері забезпечення громадського порядку: публічно-управлінський аспект. Теоретико-прикладні аспекти розвитку цифрової держави в Україні: матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції, Київ, 09 лист. 2023 р. Київ: Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій, 2023. С. 173-178.; Хилевич Ю. І. Теоретичні засади дослідження стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності. Публічне управління в Україні: історичний досвід та перспективи розвитку: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, 20 лют. 2024 р. / за заг. ред. Л. Г. Комахи, Н. М. Корчак, Л. В. Гонюкової. Київ: Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2024. С. 279-280; Хилевич Ю. І. Комунікаційні стратегії як інструмент стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності в Україні. Публічне управління та адміністрування в Україні: євроінтеграційних поступ: 1-ша Всеукраїнська науково-практична конференція за міжнародною участю, 31 трав. 2024 р. Івано-Франківськ:

ІФНТУНГ, 2024. С. 623-626.; Хилевич Ю. І. Комунікаційні технології у забезпеченні стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності. Інформаційно-комунікаційні технології та міжсекторна взаємодія у сфері державної служби: Літня наукова школа, 18-21 червня 2024 р. Київ: Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2024. С. 223-225.; Савков С. А. Хилевич Ю. І. Принципи стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності України в умовах цифровізації. Теоретико-прикладні аспекти розвитку цифрової держави в Україні: матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції, Київ, 14 лист. 2024 р. Київ: Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій, 2023. С. 114-118. Особистий внесок здобувачки: обґрунтовано основні принципи стратегічної взаємодії правоохоронних органів.; Хилевич Ю. Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності як запорука забезпечення перемоги України. Щорічний всеукраїнський круглий стіл до дня гідності та свободи України, Київ, 21 лист. 2024 р. Київ: Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2024. С. 90-91.

12. Публікації. За темою дисертаційного дослідження опубліковано 8 наукових праць, із них 4 статті – у наукових фахових виданнях України та закордонних виданнях, 7 тез у матеріалах науково-практичних конференцій.

Список публікацій здобувача за темою дисертації та відомості про апробацію матеріалів дослідження

А. В яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Хилевич Ю. І. Організаційно-правове забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності в Україні. Інвестиції: практика та досвід. Серія: Державне управління. 2024. № 24. С. 199-203.

DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.24.199>

2. Савков А. П., Хилевич Ю. І. Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності: теоретичні підходи до визначення поняття. Національні інтереси України. 2024. № 5 (5). С. 543-551.

DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2024-5\(5\)-543-551](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2024-5(5)-543-551).

Особистий внесок здобувачки: обґрунтовано основні підходи до визначення терміну «стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності»

3. Хилевич Ю. І. Зарубіжний досвід стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності. Державне управління: удосконалення та розвиток: електронне наукове фахове видання. 2024. № 12.

DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156.2024.12.26>

4. Хилевич Ю. І. Структура стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності та її комунікаційна складова. Успіхи і досягнення у науці. 2024. № 10.

DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-10\(10\)-820-830](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-10(10)-820-830)

Б. Які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

1. Хилевич Ю. І. Громадська участь у підтриманні публічної безпеки в умовах воєнного стану. *Сектор безпеки України: актуальні питання науки та практики*: матер. XI Міжнародна науково-практична конференція, 27-28 квіт. 2023 р. Харків: Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, 2023. С. 282-290.
2. Хилевич Ю. І. Взаємодія у сфері забезпечення громадського порядку: публічно-управлінський аспект. *Теоретико-прикладні аспекти розвитку цифрової держави в Україні*: матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції, Київ, 09 лист. 2023 р. Київ: Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій, 2023. С. 173-178.
3. Хилевич Ю. І. Теоретичні засади дослідження стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності. *Публічне управління в Україні: історичний досвід та перспективи розвитку*: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, 20 лют. 2024 р. / за заг. ред. Л. Г. Комахи, Н. М. Корчак, Л. В. Гонюкової. Київ: Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2024. С. 279-280.
4. Хилевич Ю. І. Комунікаційні стратегії як інструмент стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності в Україні. *Публічне управління та адміністрування в Україні: євроінтеграційних поступ*: 1-ша Всеукраїнська науково-практична конференція за міжнародною участю, 31 трав. 2024 р. Івано-Франківськ: ІФНТУНГ, 2024. С. 623-626.
5. Хилевич Ю. І. Комунікаційні технології у забезпеченні стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності. *Інформаційно-комунікаційні технології та міжсекторна взаємодія у сфері державної служби*: Літня наукова школа, 18-21 червня 2024 р. Київ: Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2024. С. 223-225.
6. Савков С. А. Хилевич Ю. І. Принципи стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності України в умовах цифровізації. *Теоретико-прикладні аспекти розвитку цифрової держави в Україні*: матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції, Київ, 14 лист. 2024 р. Київ: Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій, 2023. С. 114-118. Особистий внесок здобувачки: обґрунтовано основні принципи стратегічної взаємодії правоохоронних органів.
7. Хилевич Ю. Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності як запорука забезпечення перемоги України. *Щорічний всеукраїнський круглий стіл до дня гідності та свободи України*, Київ, 21 лист. 2024 р. Київ: Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2024. С. 90-91.

13. Структура та обсяг дисертації. Структура та обсяг дисертації: робота складається зі вступу, трьох розділів (які містять дев'ять підрозділів), висновків, списку використаних джерел. Загальний обсяг дисертації становить **223 сторінок**, із них **162 сторінок основного тексту**.

14. Характеристика особистості здобувача. Під час підготовки дисертаційної роботи Хилевич Юлія Ігорівна виявила себе як вмотивована і самостійна

дослідниця, здатна вирішувати складні наукові та практичні завдання у сфері публічного управління. Вона має глибоке розуміння наукових методів та теоретичну підготовку, що дозволяє їй формувати та ефективно розв'язувати ключові завдання дослідження, а також обґрунтовувати свої висновки та новаторські пропозиції.

15. Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація виконана фаховою українською мовою, текстове подання матеріалу відповідає стилю науково-дослідної літератури. Здобувачка вільно володіє українською мовою. Дисертація оформлена згідно з вимогами Міністерства освіти і науки України.

16. Рецензенти рекомендують: відповідно до пп. 15, 16 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, пропонується такий склад разової ради:

Голова ради:

Гонюкова Лілія Василівна, докторка наук з державного управління, професорка, професорка кафедри публічної політики, ННІ ПУ ДС Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Рецензенти:

1. Кожина Алла Василівна, докторка наук з державного управління, професорка, професорка кафедри євроінтеграційної політики, заступник директора з наукової роботи ННІ ПУ ДС Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

2. Ларіна Наталія Борисівна кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри публічної політики, ННІ ПУ ДС Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Опоненти:

1. Кобзар Олександр Федорович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри тактичної підготовки Навчально-наукового інституту поліцейської діяльності, Національної академії внутрішніх справ.

2. Серняк Олег Ігорович, кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри публічного управління, адміністрування та національної безпеки, Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу.

Усі члени разової спеціалізованої вченої ради не мають реального чи потенційного конфлікту інтересів щодо здобувачки Хилевич Юлії Ігорівни (зокрема, ніхто з них не є її близькою особою) та/або її наукового керівника.

У результаті попередньої експертизи дисертації **Хилевич Юлії Ігорівни** і повноти публікації основних результатів дослідження

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації **Хилевич Юлії Ігорівни на тему: «Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності: комунікаційний аспект».**

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем наукової новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація **Хилевич Ю.І.** відповідає спеціальності 281 – «Публічне управління та адміністрування» **Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах),** затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, пп. **6, 7, 8 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії,** затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

3. Рекомендувати дисертацію **Хилевич Юлії Ігорівни на тему: «Стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності: комунікаційний аспект»** до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

4. Рекомендувати вченій раді ННІ ПУДС затвердити склад разової спеціалізованої вченої ради:

Голова ради:

Гонюкова Лілія Василівна, докторка наук з державного управління, професорка, професорка кафедри публічної політики, ННІ ПУ ДС Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Рецензент:

1. **Кожина Алла Василівна,** докторка наук з державного управління, професорка, професорка кафедри євроінтеграційної політики, заступник директора з наукової роботи ННІ ПУ ДС Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

2. **Ларіна Наталія Борисівна кандидат педагогічних наук,** доцент, доцент кафедри публічної політики, ННІ ПУ ДС Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Опоненти:

1. **Кобзар Олександр Федорович,** доктор юридичних наук, професор, професор кафедри тактичної підготовки Навчально-наукового інституту поліцейської діяльності, Національної академії внутрішніх справ.

2. **Серняк Олег Ігорович,** кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри публічного управління, адміністрування та національної безпеки, Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу.

Результати голосування щодо рекомендації до захисту дисертації Хилевич Юлії Ігорівни:

«За» – 7

«Проти» – немає

«Утримались» – немає

Презентація Хилевич Юлії Ігорівни на 22 ст. додається.

Директор Навчально-наукового інституту
публічного управління та державної служби
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка – доктор
філософських наук, професорка

Лариса КОМАХА

Головуюча на засіданні –
доктор юридичних наук, професор,
завідувачка кафедри публічної політики
Навчально-наукового інституту публічного управління
та державної служби
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка

Наталія КОРЧАК

Секретарка засідання –
кандидат економічних наук,
доцент кафедри публічної політики
Навчально-наукового інституту публічного
управління та державної служби

Ірина МОРДАС

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

ХИЛЕВИЧ Юлія Ігорівна

**«СТРАТЕГІЧНА ВЗАЄМОДІЯ У СФЕРІ ПРАВООХОРОННОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ: КОМУНІКАЦІЙНИЙ АСПЕКТ»**

ДИСЕРТАЦІЯ
на здобуття наукового ступеня
доктора філософії у галузі публічного управління та
адміністрування

**Спеціальність 281 – публічне управління та
адміністрування**

Науковий керівник:
ПЕТЬКУН Світлана Михайлівна,
доктор наук з державного управління,
доцент

Київ – 2026

АКТУАЛЬНІСТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ:

2

Формування стратегічної взаємодії, відносин і партнерства на основі національних інтересів України, а також удосконалення координації діяльності суб'єктів правоохоронної діяльності, є одним із ключових завдань низки державних стратегій, зокрема: Стратегії національної безпеки України «Безпека людини – безпека країни», Стратегії забезпечення державної безпеки, Стратегії боротьби з організованою злочинністю тощо. Для реалізації визначених стратегіями та планами завдань має бути запроваджено технології стратегічного менеджменту та відповідне ресурсне забезпечення, ключове значення серед яких є стратегічна взаємодія та координація роботи суб'єктів правоохоронної діяльності, а також посилення їх інституційної спроможності у цій сфері.

Складність вирішення цих питань полягає у тому, що реформування, модернізація й удосконалення діяльності правоохоронних, розвідувальних, антикорупційних органів та органів сектору національної безпеки й оборони має здійснюватися в умовах ведення повномасштабних бойових дій проти сил держави-агресора та її інформаційно-пропагандистської інтервенції.

Питання вдосконалення координації та взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності було актуальним для України й у мирний час, однак початок масштабних бойових дій, де однією із бойових одиниць, що дає відсіч агресору на рівні із ЗСУ, є суб'єкти правоохоронної діяльності, вивело на поверхню потребу у їх взаємодії та координації. Отже, нові реалії та умови, в яких відбувається формування та реформування правоохоронної системи і вдосконалення її діяльності вимагає суттєвого наукового обґрунтування, зокрема в питаннях: запровадження чітких критеріїв диференціації суб'єктів правоохоронної діяльності, визначення пріоритетних напрямів для їх стратегічної взаємодії, обґрунтування практичних аспектів удосконалення їх координації і запровадження такого інструменту як стратегічна взаємодія та її комунікаційна складова.

У дисертаційному дослідженні проаналізовано вітчизняні та зарубіжні наукові джерела, у результаті чого визначено ступінь дослідженості теми. Встановлено, що проблематика різних аспектів взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності між собою, з органами державного управління, місцевого самоврядування, із закордонними органами правопорядку та профільними міжнародними організаціями стала об'єктом наукових досліджень як вітчизняних так і зарубіжних науковців.

Також виокремлено наукові дослідження, що мали суттєве значення під час дослідження комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності, зокрема стратегічних комунікацій та комунікаційних стратегій. Проте, незважаючи на широкий спектр досліджуваних проблем та не применшуючи значимості та значущості внеску названих вчених, теоретичні і практичні аспекти дослідження комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності нині постають науковим пріоритетом та потребують окремого наукового дослідження.

Аналіз вітчизняних та зарубіжних наукових праць, чинних нормативно-правових документів, врахування відповідного зарубіжного досвіду свідчать про актуальність наукового дослідження. Викладене зумовлює потребу в науково-теоретичному обґрунтуванні комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності.

**МЕТА
ДОСЛІДЖЕННЯ**

Метою дисертаційної роботи є теоретичне обґрунтування комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності та розробка на цій основі практичних пропозицій і рекомендацій щодо його вдосконалення.

**ОБ'ЄКТ
ДОСЛІДЖЕННЯ**

стратегічна взаємодія органів публічного управління у сфері правоохоронної діяльності.

**ПРЕДМЕТ
ДОСЛІДЖЕННЯ**

комунікаційний аспект стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності.

ЗАВДАННЯ

Для досягнення мети було поставлено такі завдання:

1. конкретизувати понятійно-категорійний апарат: запропонувати авторські доповнення та уточнення змісту основних понять дослідження;
2. обґрунтувати концептуальне підґрунтя стратегічної взаємодії у здійсненні правоохоронної діяльності у сфері публічного управління та адміністрування в Україні;
3. проаналізувати комунікаційний аспект та сформулювати базові принципи стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності України у процесі реалізації стратегій розвитку;
4. виявити рівень відповідності нормативно-правового забезпечення стратегічної взаємодії у правоохоронній діяльності України;
5. запропонувати й обґрунтувати модель інституційного забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності в Україні та деталізувати комунікаційні аспекти координації діяльності її суб'єктів;
6. проаналізувати й узагальнити зарубіжний досвід із питань стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності та визначити кращі практики для запровадження в Україні;
7. розробити та запропонувати практичні пропозиції та рекомендації з удосконалення комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності.

Завдання:

1. конкретизувати
понятійно-
категорійний
апарат:
запропонувати
авторські
доповнення та
уточнення змісту
основних понять
дослідження;

Висновок:

Конкретизовано понятійно-категорійний апарат шляхом авторських доповнень та уточнень змісту основних понять дослідження: «правоохоронна діяльність», «стратегічна взаємодія у сфері публічного управління», «стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності».

ЗАВДАННЯ ТА ВИСНОВКИ

8

Завдання:

2. обґрунтувати концептуальне підґрунтя стратегічної взаємодії у здійсненні правоохоронної діяльності у сфері публічного управління та адміністрування в Україні;

Висновок:

– Обґрунтовано концептуальне підґрунтя стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності в контексті публічного управління та адміністрування в Україні. Зокрема, визначено ключові категорії суб'єктів, які здійснюють правоохоронну діяльність: правоохоронні органи, які наділені державними повноваженнями, та правоохоронні організації, що не мають владного статусу. Диференційовано суб'єктів правоохоронної діяльності за критерієм їх функціональних обов'язків, а саме: правосуддя; викриття й розслідування злочинів; правозахисна діяльність; розвідувальна діяльність; антикорупційна діяльність; надання юридичної допомоги та інших правових послуг; виконання судових рішень тощо. Узагальнено та розкрито зміст основних принципів правоохоронної діяльності: законність; гласність; взаємодія з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями та громадянами та інше.

Завдання:

3. проаналізувати комунікаційний аспект та сформулювати базові принципи стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності України у процесі реалізації стратегій розвитку;

Висновок:

Проаналізовано комунікаційну складову діяльності правоохоронних органів України в контексті реалізації стратегій розвитку. Встановлено, що розробка та впровадження таких стратегій базуються на достатньому рівні їхньої стратегічної та оперативної спроможності, особливо в умовах особливих правових режимів (воєнний чи надзвичайний стан) та з огляду на процес інтеграції України до європейського простору безпеки й справедливості. З'ясовано, що для забезпечення належного рівня стратегічної взаємодії правозахисні інституції повинні дотримуватися низки послідовних етапів.

Зокрема, це включає розробку та впровадження державних і галузевих стратегій з питань правопорядку і безпеки, забезпечення функціонування стратегічних комунікацій у межах правоохоронних органів (створення відповідних структурних підрозділів), підготовку і реалізацію комунікаційних стратегій, а також координацію діяльності всіх суб'єктів правоохоронної сфери.

Завдання:

4. виявити рівень відповідності нормативно-правового забезпечення стратегічної взаємодії у правоохоронній діяльності України;

Висновок:

Виявлено рівень відповідності нормативно-правового забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності України. Встановлено, що згідно з чинним законодавством основним суб'єктом у цій сфері є Міністерство внутрішніх справ України. Міністерство координує діяльність підлеглих йому органів, серед яких Національна гвардія України, Національна поліція, Державна прикордонна служба України, Державна служба України з надзвичайних ситуацій тощо. Координація та взаємодія забезпечуються розробкою нормативно-правових актів та впровадженням державних програм, спрямованих на підтримку безпеки та правопорядку. Також міністерство забезпечує співпрацю з іншими державними органами задля виконання власних функцій. Аналіз міжнародних правових норм, національних правових актів, підзаконних нормативних актів та локальних нормативних документів, засвідчив, що взаємодія зацікавлених структур є регламентованою. При цьому зазначено, що процедури взаємодії реалізуються відповідно до міжнародних договорів та чітко визначених національних нормативно-правових актів, а також регламентуються положеннями і інструкціями суб'єктів управління.

Завдання:

5. запропонувати й обґрунтувати модель інституційного забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності в Україні та деталізувати комунікаційні аспекти координації її діяльності її суб'єктів;

Запропоновано та обґрунтовано модель інституційного забезпечення стратегічної взаємодії у сфері правоохоронної діяльності України за трьома ключовими напрямками: правоохоронний, безпековий і антикорупційний. Вона передбачає залучення органів системи Міністерства внутрішніх справ України, антикорупційних установ, Служби безпеки України, Генеральної прокуратури, окремих підрозділів Міністерства оборони та Збройних Сил України, інших державних органів, що виконують функції охорони правопорядку та здійснюють нагляд за дотриманням законодавства, інститутів громадянського суспільства, представників науково-експертної спільноти, а також міжнародних правоохоронних структур і організацій, таких як Інтерпол та Європол, на національному й міжнародному рівнях.

Завдання:

6. проаналізувати й узагальнити зарубіжний досвід із питань стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності та визначити кращі практики для запровадження в Україні;

Висновки:

Проаналізовано й узагальнено зарубіжний досвід стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності та визначено кращі практики для запровадження в Україні. Зокрема, на основі аналізу моделей взаємодії у правоохоронній сфері Сполучених Штатів Америки, Польщі та Естонії, було виділено низку ключових елементів для оптимізації української системи, а саме: забезпечення інтегрованої співпраці та організації спільної діяльності правоохоронних органів з вільним обопільним доступом до реєстрів, інформаційних баз даних і платформ; усунення дублювання функцій між різними уповноваженими органами правопорядку шляхом чіткого розподілу повноважень між ними; делегування функцій координації правоохоронної діяльності органам прокуратури, які здійснюють процесуальне керівництво і нагляд за їх роботою; розробка консолідованого нормативно-правового акту для регулювання діяльності правоохоронних органів, із одночасними деталізованими положеннями, що визначають діяльність кожного окремого органу.

Завдання:

7. розробити та запропонувати практичні пропозиції та рекомендації з удосконалення комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності

Висновки:

Розроблено та запропоновано практичні пропозиції, рекомендації, спрямовані на вдосконалення комунікаційного аспекту стратегічної взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності та зміцнення їхньої інституційної спроможності в умовах правового режиму воєнного стану, протидії корупції, а також у контексті європейської та євроатлантичної інтеграції, зокрема: унормувати та чітко виокремити тих суб'єктів правоохоронної діяльності, що характеризуються терміном «органи правопорядку» та сформувати чітку систему органів правопорядку; закріпити правовий статус прокуратури в системі органів державної влади; сформувати концептуальні засади реалізації завдань щодо органів правопорядку як частини сектору безпеки й оборони; гармонізація національного законодавства з відповідними нормами та стандартами Європейського Союзу, з урахуванням питань міжвідомчої та міжнародної співпраці; удосконалити внутрішню структуру та систему управління органами правоохоронної діяльності, зокрема законодавчо забезпечити оптимізацію їх діяльності та інституційної спроможності ефективно виконувати функції та повноваження, у тому числі з питань стратегічної взаємодії; забезпечити на законодавчому рівні функціонування суб'єктів правоохоронної діяльності як єдиної комплексної системи, що в рамках своєї діяльності буде спрямована на досягнення спільних стратегічних завдань і цілей.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у тому, що в дисертації здійснено теоретичне обґрунтування комунікаційних засад стратегічної взаємодії органів публічного управління у сфері правоохоронної діяльності та розроблено практичні пропозиції і рекомендації щодо вдосконалення координації правоохоронної діяльності в Україні

уперше:

- розроблено модель інституційного забезпечення стратегічної взаємодії у правоохоронній діяльності України, з урахуванням системного підходу особливостей взаємовідносин між суб'єктами правоохоронної діяльності за основними напрямками (правоохоронним, антикорупційним і безпековим) із здійсненням загальної горизонтальної координації їх діяльності на основі комунікаційних технологічних чинників, організаційних форм і видів координаційних рішень як підґрунтя для їх стратегічної взаємодії та партнерства;

удосконалено:

- сукупність принципів стратегічної взаємодії органів публічного управління правоохоронної сфери шляхом узагальнення принципів діяльності суб'єктів правоохоронної сфери та стратегічних комунікацій, а саме: зв'язок із державними документами стратегічного розвитку правоохоронної сфери; координація і синхронізація дій усіх учасників взаємодії; доцільність та спрямованість на результат; оперативність та безперервність; конфіденційність; масштабність і територіальність;

- критерії приналежності органів публічного управління до правоохоронних органів, за функціональною ознакою: чітке узгодження із виявленням, розкриттям, розслідуванням, припиненням і запобіганням кримінальних правопорушень; здійснення оперативно-розшукової діяльності та досудового розслідування; легальне застосування від імені держави сили та примусових заходів; охорона права як головного напрямку діяльності та безпосередньо передбаченої законом;
- етапи розробки комунікаційних стратегій суб'єктами правоохоронної діяльності як основи для їх стратегічної взаємодії, зокрема: підготовчий (відповідність загальнодержавній меті, цілі поведінки усіх суб'єктів, ситуаційний аналіз, очікувана поведінка об'єктів впливу, ключові повідомлення), планування (детальний опис управління реалізацією комунікаційних заходів, моніторинг та одиниці вимірювання, оцінювання впливу на стейкхолдерів, календарний графік, бюджет комунікаційної стратегії), реалізація (здійснення стратегічної взаємодії та досягнення очікуваних результатів);

– понятійно-категорійний апарат галузі знань публічного управління та адміністрування шляхом авторських доповнень та уточнень основних понять: «правоохоронна діяльність» – діяльність державних і недержавних суб'єктів публічного управління, що виконують функції із забезпечення правопорядку, безпеки та протидії корупції в межах наданих їм повноважень реалізують у чітко встановлених процесуальних межах свої права й обов'язки з питань захисту конституційного ладу, прав і свобод людини та громадянина, власності, безпеки тощо; «стратегічна взаємодія у сфері публічного управління» – взаємозацікавлена та взаємовідповідальна співпраця суб'єктів публічного управління відповідно до затвердженої спільної стратегії та узгодженого чітко регламентованого нормативно-правовими актами плану дій для досягнення значимої мети за умови обов'язкової управлінської відповідальності кожного з них; «стратегічна взаємодія у сфері правоохоронної діяльності» – узгоджена діяльність суб'єктів правоохоронної системи, що функціонально забезпечують виявлення, розслідування правопорушень та запобігання їх на основі визначення форм і напрямів стратегічної співпраці та партнерства;

- обґрунтування доцільності застосування стратегічного та комунікаційного менеджменту у діяльності суб'єктів правоохоронної діяльності, що полягає у поєднанні методів прогнозування, планування та програмно-цільового управління, у тому числі комунікаційних заходів для забезпечення стратегічної взаємодії;
- тенденції запровадження кращих зарубіжних практик щодо стратегічної взаємодії та координації діяльності суб'єктів правопорядку шляхом розподілу функцій, а також ухвалення консолідованого нормативно-правового акту, що регламентує їх діяльність та особливості взаємодії;
- наукові підходи щодо вдосконалення національного законодавства з питань правоохоронної діяльності, зокрема: унормування суб'єктів правоохоронної діяльності, модернізації системи управління органами правопорядку, забезпечення належного рівня їх взаємодії.

Основні положення дисертації впроваджені в:

- Громадській організації «Інститут стратегічних комунікацій» Глобальної організації союзницького лідерства у поточної діяльності (акт про впровадження від 21.10.2023 р.).

- Верховна рада України, член Комітет Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності, Народний депутат України О. Савченко (Довідка № 60-01/21 від 17.02.2025р.)

- Державному університеті інформаційно-комунікаційних технологій під час розробки освітньо-професійних програм «Публічне управління та адміністрування» першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів вищої освіти у 2024 р. та 2025р.

Апробація та публікації результатів дисертаційної роботи

- результати дисертаційного дослідження оприлюднені на 6 науково-практичних конференціях, семінарах, конгресах;
- основні результати дисертаційної роботи висвітлено у 10 наукових працях, у тому числі:
 - 4 статті у наукових фахових виданнях з державного управління,
 - 6 тез у матеріалах науково-комунікативних заходів,

ДЯКУЄМО ЗА УВАГУ!